

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 215/2019
21.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву 1К. бр. 28/18 од 20.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1047/18 од 21.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Петковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву 1К. бр. 28/18 од 20.09.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1047/18 од 21.11.2018. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву 1К. бр. 28/18 од 20.09.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године, која ће му се рачунати од дана и часа лишења слободе. Сходно члану 91. и 92. КЗ од окривљеног АА одузета је противправна имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 2.158.390,00 динара и 2.409.000,00 динара, који износ је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде на одговарајући рачун буџета РС под претњом принудног извршења. Истом пресудом,

одлучено је и о имовинскоправном захтеву оштећених као и трошковима кривичног поступка, а како је то ближе описано у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1047/18 од 21.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Вишег суда у Смедереву 1К. бр. 28/18 од 20.09.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Петковић, због повреда закона из члана 439 тачка 1) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи оптужбе јер дело за које је осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је на штету окривљеног повређен закон, јер изрека пресуде не упућује на закључак да су остварени сви елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, с обзиром на то да је у истој наведено да је окривљени као одговорно лице у предузећу „предузео радње које му нису дозвољене“, а што не представља радњу кривичног дела прописану у одредбама члана 227. КЗ.

Међутим, ови наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда нису основани, а ово из следећих разлога:

Наиме, у чињеничном опису кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим изреком побијане првостепене пресуде, која је потврђена другостепеном пресудом, произилазе сви битни елементи продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, јер је окривљени у време, на месту и на начин ближе описаним у изреци пресуде, у првој радњи извршења као власник и директор предузећа „ББ“ ДОО, искоришћавањем свог службеног положаја одговорног лица прибавио себи противправну имовинску корист у износу од 2.158.390,00 динара, а у ком износу је нанео штету оштећеној ВВ и сада покојном ГГ, а у другој радњи извршења

искоришћавањем свог службеног положаја одговорног лица, као директор предузећа „ДД“ ОД из ..., прибавио себи противправну имовинску корист у износу од 2.409.000,00 динара и у наведеном износу нанео штету законским наследницима сада покојне ЂЂ, оштећеној ЕЕ, ЖЖ и сада покојној ЗЗ.

Одредбом члана 227. став 1. КЗ прописано је да одговорно лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, уколико тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела казниће се затвором од 3 месеца до 3 године, а ставом 3. истог члана прописано је да ако вредност прибављене имовинске користи прелази износ од 1.500.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од две до 10 година.

Сходно цитираној законској одредби из члана 227. КЗ, као и чињеничном опису кривичног дела које окривљеном ставља на терет, произилазе сви битни елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом, која је потврђена другостепеном пресудом.

Радње извршења у наведеној првостепеној пресуди се састоје у искоришћавању службеног положаја одговорног лица, што је једна од више алтернативно прописаних радњи за кривично дело из члана 227. КЗ, а не у предузимању радњи које нису дозвољене, а како се то неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног и самим тим неосновано указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Стоји навод браниоца окривљеног да је у чињеничном опису кривичног дела у првостепеној пресуди наведено „свестан да радње које предузима нису дозвољене“, али исто представља опис субјективног обележја предметног кривичног дела, односно умишљај и свест окривљеног да је његово дело забрањено.

Такође у захтеву бранилац истиче да је изрека првостепене пресуде контрадикторна у погледу датума извршења кривичног дела и да је изрека контрадикторна са образложењем пресуде, чиме иако нумерички не наводи, указује на битну повреду одредаба члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву износи и сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да је суд погрешно утврдио чињенично стање пре свега

везано за датуме извршења радњи које су окривљеном стављене на терет, да током поступка није доказано колика је то тачна противправна имовинска корист коју је окривљени прибавио, даје сопствену оцену исказа сведока ИИ, указује на непостојање доказа о томе како је дошло до потписивања уговора о размени са покојном ЂЂ везано за другу радњу извршења, даје сопствену оцену економско-финансијског вештачења, као и исказа оштећених ЕЕ и ЖЖ ....

Изнетим наводима, бранилац оспорава оцену изведених доказа и тиме утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић